

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

PRENUMERATA.
Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.
Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

OGŁOSZENIA.
Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miarę pierwszy raz 25 kop., każdy następnym razem 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Dziś:	Serwacego B.	Wschód słońca o godzinie	4 minut 16.	Wschód księżycy o godzinie	2 minut 38 r.	Sobota:	Paschalisz Wyzn.
Środa:	Bonifacego M.	Zachód	7 " 38.	Zachód	1 " 0 w.	Niedziela:	Feliksa Kapł.
Czwartek:	Wnieb. Pańsk.	Długość dnia godzin	15 " 22.	Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 7.		Poniedziałek:	Piotra Celestyna.
Piątek:	Jana Nepomuc.	Przybyło	7 " 34.	Dziś o godzinie 4-jej rano ciepła 10 R.		Wtorek:	Bernardyna S.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 111.

KALENDARZ.
Imiona słowiańskie: Dziś Cichosława, jutro Domesława.
Zgromadzenia: Sesja zgromadzenia cieśli. (Mieszkanie starożytnego, Rozbrat 8—5 po południu.) — Posiedzenie członków komisji V-jej technicznej Towarzystwa ogrodniczego. (Lokal Towarzystwa, Chmielna 14—8 wieczorem.) — Posiedzenie członków sekcji I-jej technicznej Towarzystwa przemysłu i handlu. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak. Przedm.—8 wieczorem.)
Wizyty: Wizyta jeneralna ochrony VIII-jej przy ulicy Grzybowskiej pod № 32-im przez delegowanych członków Towarzystwa dobroczynności. (6 po południu.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak. Przedm. № 15—od 10-jej rano do 6-jej wieczorem.) — Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-jej rano do 7-jej wieczorem.) — Wystawa obrazów malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy Świat № 56—od 10-jej rano do 7½ wieczorem.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rękodzielniczego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak. Przedm., 66—od 10-jej rano do wieczora. Wejście bezpłatne.)
Odczyty: Na dochód Towarzystwa osad rolnych i przytułków rzemieślniczych odczyt p. Marjana Gawalewicza „O Zabłockim, autorze „Fireyka w zalotach”. (Sala ratuszowa—6 po południu.)
Teatry: Wielki: dziś „Lohengrin” (ostatni raz—z udziałem pani Elżbiety Rebiczkowej, oraz pp. Antoniego d’Andrade i Aristodemo Sillicha), jutro przedstawienie trupy liliputów; — Letni: dziś „Przyjaciółka żon”, jutro „Żywy posąg”; — Nowy: dziś „Zona papy”, jutro „Telegram” i „Lekka kawalerja”. (8 wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-jej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 1815 kop. 7. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata skuteczniają się od 9-jej rano do 1-jej po południu.)

mych skarbów swoich, mnoży pomyślność i zamożność kraju.” Tymczasem zdrojowiska nasze rozwijają się wolno, chociaż trzeba przyznać, rozwijają się nieustannie.
W 24 zakładach leczniczych krajowych, które przedstawiają kapitał 10 milionów, przebywa już corocznie do 20,000 gości. Większość wszakże wzmiankowanych zakładów nie jest jeszcze tak wyzyskana, jakby mogła i jak na to zasługuje. Dr. Z. przytacza np. następujące cyfry: Dochód roczny Krynicy przynosi już 68,000 złr., w Busku czynsz roczny reprezentuje sumę 15,000 rs., Ciechocinek wydaje w jednym sezonie 75,000 kąpiel, Krynica 60,000, Busk 50,000. To wszystko wskazuje już postęp.
Jak jednakże skromnie wyglądają powyższe cyfry wobec działalności zdrojowisk zagranicznych. Oto np. za samo prawo czerpania wód karlsbadzkich na wywóz dzierżawca opłaca 137,000 złr.; Selters, Gieshübler wysyłają rocznie po 4 miliony flaszek wody mineralnej, z czego otrzymują zysk, obliczany na miliony również. Nasze wody pod wielu względami nie ustępują nieraz zagranicznym, jak dotąd jednak, przedstawiają źródło bogactwa niewyżyskane albo, co gorzej, wcale nietknięte.
Dr. Zieleniewski ma wielką zasługę, że od lat 30 nawołuje stale do eksploatacji tych bogactw i że corocznie zbogaca literaturę specjalnymi w dziedzinie balneologii wydawnictwami.
Ostatnie dziełko godnym jest ze wszechmiar rozpowszechnienia tem więcej, iż informuje publiczność, czego ma prawo wymagać w zdrojowiskach, do których się udaje.

rzelnich wiejskich bez wykupywania świadectw gildyjnych i przemysłowych, detaliczna zaś sprzedaż trunków przez właścicieli ziemskich choćby własnych wyrobów, ulega całkowitemu opłatom handlowym bez żadnych uwzględnień.
= *Grażdanin* dowiadyuje się, iż na stanowiących własność ministerjum dóbr państwa gruntach w Ciechocinku ma być utworzone Towarzystwo pod firmą „Towarzystwo warzenia soli i szlamu ciechocińskiego” z kapitałem rs. 800,000.
= *Nowosti* dowiadyują się, iż nowa ustawa instytutu inżynierów komunikacji ostatecznie zatwierdzona została przez radę państwa.
= Według relacji inspektorów fabrycznych w całym państwie znajduje się ogółem przy fabrykach 509 szpitali z 6,765 łózkami.
= Według informacji gazety *Nowosti*, departament medyczny poruszył kwestję, aby dowóz z zagranicy sacharyny do Rosji i używanie jej w gorzelnianach zostały stanowczo wzbronione, z powodu szkodliwości dla zdrowia wzmiankowanej materji chemicznej. Dowóz sacharyny do Włoch i Francji podobnie jest wzbroniony.
= Z polecenia władzy naukowej, uczniowie gimnazjów tutejszych mają odbyć wycieczki spacerowe w okolice miasta do obozów. Pierwsza taka wycieczka odbędzie się w sobotę, d. 17-go b. m., w gimnazjum 2-gim na Nowolipkach. Wszyscy uczniowie rzeczonego gimnazjum w towarzystwie nauczycieli wyruszą z gmachu szkolnego o godz. 10-jej rano w należytych ordynku, mając na sobie tornistry, przy odgłosie bębnow, trzymając się instrukcji swych nauczycieli gimnastyki wojskowej. Uczniowie udadzą się do obozu na pole mokotowskie, gdzie konsystuje pułk wołyński. Tam, według programu, przybędą na godz. 12-tą już po obiedzie żołnierskim. Uczniowie otrzymają obiad z produktów, wcześniej przysłanych i następnie będą się gimnastykowali oraz mustrowali. Powrót nastąpi przed wieczorem.
= Władza wyższa zatwierdziła ustąpienie na rzecz miasta przez władzę wojskową pewnej części pola mokotowskiego po kop. 20 za łokieć, potrzebnej na urządzenie osadkowych bassenów przy stacji filtrów na Koszykach. Zamiast zapłaty gotowizną za grunta, zarząd miasta na poczet należności ma za-

Zdrowie—bogactwo.

Wobec zbliżającego się sezonu kąpielowego nie od rzeczy będzie poświęcić kilka sprawie balneologii krajowej. Przedmiotem tym zajmuje się właśnie wydane niedawno dziełko dra Zieleniewskiego p. t. „Rys balneotechniki”, z niego też korzystać będziemy w notatce niniejszej.
Źródła mineralne i zakłady kąpielowe mają znaczenie nie tylko lecznicze, lecz i ekonomiczne, jako powiększające bogactwo krajowe. Słusznie też autor przypomina słowa dra Dietla: „Naród, o urządzenie swoich zdrojowisk niedbały, nie poznał się na bogactwach swej ziemi i nie stanął jeszcze na tym stopniu cywilizacji, która, ciągnąc korzyści z rodzi-

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= *Now. wr.* donosi, iż komisja, utworzona przy głównym zarządzie poczt i telegrafów, opracowała w głównych zarysach projekt zmian i uzupełnień w obowiązującej dotychczas ustawie pocztowej.
= Cykularz ministerjum skarbu z r. 1863-go postanowił, by właściciele ziemscy, otwierający handle trunków własnego wyrobu, wolni byli od opłat gildyjnych i przemysłowych z wyjątkiem patentowych na rzecz akcyzy. Obecnie wyjaśniono, iż dla ułatwienia zbytu własnych wyrobów dostatecznie jest czynić ulgę w otwieraniu handłów hurtowych przy go-

ry ją prowadził, był zawsze taki poważny, iż dziwid się nie było można żonie, szukającej weselszego towarzystwa.
Pan Henryk wiedział, czem się przypodobać, więc zrobił dowcipną uwagę o kapeluszu pani Kalickiej, z kolei pani Mulka chichotała się, zakrywając mufką usta. Czy jednak ją zdradziły. Zresztą w tej chwili „De profundis”, zaintonowane przez duchowieństwo, niewczesny ten śmiech zagłuszyło.
Pani Kalicka widziała to i gorszyła się postępowaniem swej rywalki wraz z prowadzącym ją panem Alfredem. Wszakże to pogrzeb, weselość uraga żalówi rodziny, uroczystości obrzędu, wreszcie przyzwoitości samej. Wiadomo przecież, że ta biedna pani Mulka jest trochę postrzelona, przytem nie tylko nie umie się prowadzić, ale nawet zachować przyzwoicie. Wypowiedziawszy to z właściwym ubolewaniem pani Kalicka, dała po ciehu szczegółowe instrukcje panu Alfredowi, gdzie mają się spotkać na przyszłej maskaradzie. Czyniła to jednak z pobieżnie spuszczeniem oczyma i z takim wyrazem, jakby rozpamiętywała zasługi zmarłego. A pan Alfred uszczęśliwiony otrzymaną schadzka umiał także ułożyć twarz według okoliczności. Oboje więc przedstawiali wczorową parę, pełną skupienia i powagi.
Sędzina z doktorową spotkały się także. Witwały się kiwając smutnie głowami z minami wyroczni, jakby chciały powiedzieć: A co, czy nie mówilam? Nie mówiły przecież nic, nieszczęście, jakie spadło na Sawińskich, było nieprzewidziane, pomimo to rozumiały się doskonale.

DZIECI SZCZĘŚCIA.

POWIEŚĆ
przez
Walerję Marrené.

(Dalszy ciąg.)
Pomiędzy tłumem była sędzina Ożycka i doktorowa Rylska, pani Mulka i pani Kalicka. Te ostatnie w wytwornych futrach, w kapeluszach według najświeższej mody, przyglądały się sobie wzajemnie, szukały oczyma prezesa, który tak jak zaszczycił zaręczyny, zaszczycił i pogrzeb swoją obecnością.
Prezes dnia tego był jednak nieprzystępny, szedł blisko trumny tak, by mógł wiedzieć Marcelę i wzajem być od niej widziany, z postawą nastrojoną do okoliczności.
Pomiędzy tłumem krzyżowały się te wszystkie, a stereotypowe zdania, jakie ogół czuje się w obowiązku w podobnych razach wypowiadać.
— Mój Boże! otóż to życie ludzkie. Jedna chwila i niema go!
— Parę dni temu był taki wesół. Ktoby się tego spodziewał.
— Nie stary wcale i tak mu się zmarło.
— Wyglądał na starszego brata swych córek.
— Ha, taka to kolej, wszyscy na to przyjdziemy.

— Człowiek nafrasuje się, nadreży i po co? Koniec jeden.
Na tle tej samej filozofji, wywołanej każdym pogrzebem, rysowały się bardziej osobiste uwagi, domysły, spostrzeżenia.
— Marceli ślicznie w żalobie—mówiła pani Mulka do prowadzącego ją męża.—Już to w czarnym kolorze tylko młodym do twarzy.
Mówiła to w ten sposób, by mogła usłyszeć ją wiekiusia rywalka, pani Kalicka, z którą zawsze jak na złość spotkać się musiała. Dodała więc głośniejszą podnosząc w górę świeżą twarzączkę, która wyzywała śmiało promienie słoneczne.
— Nie ma to jak młodość!
Po chwili zapomniiała o swojej rywalce, pochwycona codziennymi warunkami życia i mówiła, zwracając się do jednej ze znajomych, znajdującej się blisko:
— Ten pogrzeb trwać będzie bardzo długo, a ja mam dzisiaj obiad proszony.
Zdwajała kroku, jakby mogła tem samem przyspieszyć pochod żałobnego orszaku, a tymczasem ujrzała pana Henryka, jednego ze swych stałych wielbicieli, kiwnęła na niego nieznacznie mufką, by się przybliżył.
Pan Henryk nie dał sobie dwa razy tego rozkazu powtórzyć, rzucił się pomiędzy tłum i, roztrącając go walecznie, znalazł się niebawem przy boku pani Mulskiej, bez względu na ścigające go oburzone spojrzenia.
Pani Mulka zwróciła się do niego i szeptała coś, na co on wybuchał tłumionym śmiechem. Mąż, któ-

(Dalszy ciąg nastąpi.)

